

”Jag kände en helhetsförening med Gud”

– Efter konfirmationen kände jag att nu kan jag tro på Gud helt och fullt. Jag har ingen barriär längre, säger Gunilla Sone som konfirmerades som vuxen.

Text och foto **Birgitta Stolt** kyrkporten@svenskakyrkan.se

Namn: Gunilla Sone
Ålder: 63
Familj: Änka, fyra barn och nio barnbarn.
Bor: I Rotebro.
Gör: Pensionär och volontär i kyrkan.

Gunilla Sone, 63, du är pensionär. Varför har du valt att konfirmeras som vuxen?

– För två år sedan började jag gå på onsdagsmässorna klockan 18.30 i Sollentuna kyrka och även hjälpa till lite. Jag kände att jag började tro att Gud finns. Jag har gått på mässorna hela tiden utan att ta nattvarden. Men så kände jag efter ett tag att jag skulle vilja konfirmeras.

Berätta om din trosbakgrund?

– Jag var inte troende som barn eller vuxen. Min mamma ska ha varit religiös, men hon gick aldrig i kyrkan. På skolvslutningarna var vi i kyrkan som barn, och så läste vi om kristendomen i skolan. Jag var anti kyrkan och Gud, jag trodde inte på det.

Madeleine Dahl, 26, du är också nykonfirmerad. Hur har konfirmationsundervisningen varit och vad tror du är skillnaden med att konfirmeras som vuxen?

– Det har varit jättekul och intressant att dryfta verkligheten som man lever i. Jag har fått nya perspektiv. När du är äldre, har du upplevt lite andra saker och jag har sökt mig till det här för att jag vill det, inte på grund av tradition. Jag har lite andra frågeställningar i livet nu, än vad jag hade när jag var 14–15 år.

Varför åkte du inte på läger eller tog del av konfirmationsundervisningen som tonåring?

– Jag var inte intresserad av konfirmation som tonåring. Nu kände jag att jag ville ha mer kunskap och hade många funderingar. Jag jobbar som husmor och

vaktmästare i Sollentuna kyrka. Konfirmationen har väckt många tankar och även gjort mig mer förvirrad över vissa delar. Det skedde inget livsommelvärande med mig under konfirmationen, men det sådde frö.

Hur var själva konfirmationsdagen?

– Det var en jättefin dag. Den gick i glädjens och gemenskapens tecken! Man kände gemenskapen i kyrkan med alla människor som kom. Men dagarna innan när vi träffades och förberedde oss, så var jag väldigt nervös för jag visste att det skulle komma mycket folk. Men stämningen var så glad i församlingen och då kunde man lugna ned sig. Jag svarade från hjärtat på frågorna som prästen Lisa Åslund ställde, säger Madeleine.

Och Gunilla, vilken upplevelse gav konfirmationsdagen dig?

– Den var väldigt nervös. När vi kom upp och ställde oss blev jag helt lugn. Lisa frågade varför vi ville konfirmeras, och jag sa att jag kände trygghet och frid här. Jag ville ha en hel gemenskap med Gud. Kyrkan är som mitt andra hem. Sedan så tog jag nattvarden för första gången i mitt liv, det är svårt att beskriva... jag kände en helhetsförening med Gud.

Kan du rekommendera fler vuxna att göra samma sak?

– Ja det kan jag göra. Efter konfirmationen kände jag att nu kan jag tro på Gud helt och fullt. Jag har ingen barriär längre.

